

jeroen effern

. . .

WAGENAAR VAN CO

- 2023 -

Zou ik ook maar enig belang hechten aan willekeurig welke woorden die mijn geest zou kunnen dicteren wanneer die woorden bestemd zijn gehoord te worden op een plek waar geen enkele geest toegang toe heeft? Zou ik liever woorden overbrengen waarvan het belang samenhangt met mijn levensomstandigheden dan dat ik de plek bereik -ik heb geen idee in welke vorm, en juist door het vergeten van deze woorden- waar ik absoluut naartoe moet? Wat een geluk, wat een ongehoorde meevaller dat de boodschapper de herinnering aan de boodschap verliest; iets beters kan er niet gebeuren; als hij mijn denkbeeld verwerpt, dan blijft hij het werkelijk trouw, dan heeft hij het werkelijk begrepen en in zijn hart heeft gesloten. Maar hoe zal hij dit denkbeeld, dat hij volledig zal hebben geëlimineerd omdat het van te laag komt, dan overbrengen, hoe zal hij in de stilte de stem laten horen die alleen door stilzwijgen kan worden verwoord?

Moet ik dat echt weten? (MB)

$\frac{1}{3}$
(you don't really want to know)
infinity is just like anywhere else

Over de vrijheid van het verbinden, de vrije associatie binnen de harde kaders (gewoon, de harde kaders) van de oude dogma's (het oude dogma). Vrij om enthousiast te raken met alleen de abstractie als mogelijk gevaar (ketterij) of de ijdelheid van domme macht (ketterij).

Het is iets onverbetelijks. Iets zo tegen beter weten in. Chartres sloop je niet nu god verdwenen is. Of dood. Of onbereikbaar zonder meer. Of misschien nog onverbeterlijker als rouwbetuiging... Nu. Ik zal proberen te citeren wat mij verder helpt (wie weet) wat mij helpt. Hier.

1 maart 2007. I'm still alive.

Of verloren. Of zoek. (Nog onverbeterlijker)

On Kawara (het is een klank, ~~ok~~ ~~laat me~~ zorgt er met uitermate zachte hand voor dat ik ontroerd over mijn eigen er-nog-zijn ~~kan~~ nadenk. Ervaren, niet denken, ervaren, gewoon voelen. Ontroerd. Over het er-nog-zijn. Mystiek. Zo duidelijk in de onmetelijkheid voor de oneindigheid. Want dat is -ook nu- toch maar de dagelijkse realiteit.

Het fysiek oneindige voor het letterlijk oneindige. Ik zie homo rectus over de taiga zwoegen. ~~Gr~~ Grenzeloos en dus behoorlijk hoger overgeleverd aan de elementen, verpletterende sterrenhemel (met alles wat zich daar -nu- in aankondigd) en compleet zinloze bedreigingen. Zo bang. Ok. Gezien in de (zijn) tijd mag het logisch heten. Het duurt niet lang voordat troost en richting an sich niet meer voldoen. Tegelijkertijd ontwikkelen zich de bijgeboorten.

Ik wil dat de mystiek een daad van verzet is. En kwetsbaar... doelbewust kwetsbaar.

Semantisch kan de god niet uit de mystiek worden verwijderd.

- vooraf -

De Natuur is wat zij is in haar totaliteit. Zij is onverschillig wordt wel gezegd, maar dat is zo in zoverre Ze dat niet is omdat Ze niet alleen dat kan zijn. Mocht er een Boekhouder gezocht worden in de Natuur - die, omdat Ze alles omvat, ook de Boekhouder in haar draagt - dan wordt duidelijk wat de aard van Haar onverschilligheid is. Stellig is Zij (ook niet) in het behoudt van elke element, maar waar het element zich manifesteert zal Haar een zorg zijn. Of koolstof zich nu in het hart of in een plastic tas, een ster of een tumor bevindt, het maakt voor Haar balans niets uit. Hij daarentegen mist zijn zus, probeert achter de naam van een boom te komen, veegt verf van een doek en spaart zijn overtuigingen als postzegels. In een boek met van die doorzichtige inschuifstrookjes, waar ze uitvallen als je het verkeerd om houdt. En de elementen... die zijn voor hem maar heel specifiek en dan nog heel af en toe van belang.

Wat is de mystiek zonder god? Haast mystiek. Dat zal toch beter moeten. Of laat het.

Aan en van alle kanten is het van belang de mystiek godloos toepasbaar te maken. Ik weet niet hoe lang al alles dat het 'mystieke' (non-esoterische) vertegenwoordigend plaats lijkt te bieden aan de spaties. Zo treurig. Dat eeuwige gezeik van zoveel kunstenaars. Die er dan helemaal niets van hebben begrepen? Helemaal niets.

Wat impliceert dat ik het wel begrepen zou hebben? Als dat al zo is, waarom word ik in godsnaam zo kwaad van die maar door orerende kunstenaars? Wat heeft kunst met mystiek te maken?

WAT HEEFT KUNST MET MYSTIEK TE MAKEN

WAANZIN

Comte de Lautréamont

Arthur Rimbaud

Vincent van Gogh

James Joyce

Georges Bataille

Maurice Blanchot

Donald Crowhurst

Thierry de Cordier

MYSTIEK

Yves Klein

Marcel Duchamp

Marcel Broodthaers

Bas Jan Ader

On Kawara

Tehching Hsieh

Patrick van den Caekenbergh

Waar Natuur volledig is, een verbonden eenheid, daar onderscheidt hij de hem omringende werkelijkheid in precies zoveel structuren als zijn begrensde intellect hem toestaat. Toen de Natuur in hem een extra hersenhelm ontwikkelde, was dat met het oogmerk te structureren. Vanaf het moment dat hij zichzelf herkende organiseerde hij zich los van de volledige Natuur. Noem het een zondeval. Toen er werd herkend, werd er onderscheiden en brak er iets los uit dat ene dat alles is. Dus... hier zijn we nu!

Hoe dan los te komen van god met inachtneming van de gegeven fossiele waarde en aanwezigheid van eertijds? Hoe god uit de mystiek te denken zonder de mystiek zelf te vernietigen, te verliezen. En dan niet historisch, juridisch, het is geen tribunaalarbeid. Het is persoonlijk. Zonder afscheid (ik heb nooit een god gekend), zonder de gebruikelijke levensvervullende woede, angst en/of verongelijkheid. Ook zo zonder spreekwoordelijk respect en zinloze -wezenloze-godlastering.

Windows on another world. The other world. En, die wereld is kunstmatig, geschapen door al die kunstenaars die ik in de wereld heb kunnen, willen (moeten) toelaten. Een wereld die in ultimo ook alleen maar mijn wereld kan zijn. The other world; mijn konijnenhol, mijn Nieuw Babylon, mijn ever changing maar toch steeds minder uit focus schuivende andere wereld die op een of andere manier vastgelegd moet worden. Ik wil toch zo ontzettend graag kunst maken...

Waarom vastleggen?

Waarom moet? Dat kan alleen maar in de daad verklaard worden. Vandaar... Geen angst voor ketterij. Wel voor volledige irrelevantie. Geheel zinloos mag het zijn, hoewel de belofte van de mystiek juist is dat idee volwaardig onder ogen te komen zonder dat dat het werk lam legt. De zin heeft geen grip op de verschijning van iets. Ervan. Zal geen grip mogen hebben. Mits de verschijning aan nog wat eigenschappen voldoet-

Welke eigenschappen?

Het kan niet zo zijn dat ~~let op~~ uiteindelijk ~~geen enkele~~ alle verschijningen boven de zin verheven zullen zijn. Hoewel dat klinkt als de uitspraak van een persoon die de zinloosheid zinnig duidt.

Uit alles wat mogelijk is, is hij voortgekomen. In hem huist iets dat alleen bij benadering kan worden begrepen, iets dat altijd groter is dan hij kan zijn omdat het altijd groeit voor zijn begrijpen uit. Tot het moment dat de rudimentaire pomp in het centrum van zijn lijf het begeeft. Dan zal de eindeloze ruimte en alles wat zich daarin zou kunnen uitdrukken zijn verdwenen. Dan zal het vruchtgebruik van de elementen - die voor een handvol decenia de zijne waren - worden teruggeleid tot het geheel dat de Natuur uiteindelijk altijd zal zijn. Van niets naar nergens in wezen en dat duurt nu al meer dan vijftig jaar. Ruim vijftig jaar is er sprake van een toenemende mate van een absolute rijkdom waar hij zich dus maar zeer beperkt van bewust is. Bij elke knal voor z'n kop schemert er iets, iets dat door het wrijven over de zere plek verontwaardigd naar de achtergrond wordt geleid. Hij herkent zich nu eenmaal meer in wat hem wordt aangedaan dan in wat hij nalaat te zijn.

eenzaam

ARTHUR RIMBAUD
MARINUS VAN DER LUBBE
DONALD CROWHURST
BAS JAN ADER
SAMUEL BECKETT
ROMAN SIGNER
DAAN VAN GOLDEN

JOZEF VAN DEN BERG

WHY STOP HERE?

(allemaal) DOOD

Bruno Giordano
Marinus van der Lubbe
Jan Palach

i woke up
CHRISTIAN BOLTANSKI

Georges Bataille

BACON | FREUD

bruce nauman (mark rothko)

Te denken, te voelen dat iets onzin is, zinloos. Iets waar je ooit enthousiast aan begonnen bent, dat eerste idee... zo veelbelovend, meer dan dat; zwanger. Van stapeling van belang, evident gewicht, zin. Die eerste schitterende elementen, zo los nog van elkaar op zoek. Dan... het eerste verdwalen, het zoekend koerswijzigen, de flitsen, het aanpassen van beslissingen. Totdat de boel onder het verzamelde gewicht bezwijkt, de donkere materie vervliegt. De magie versus de tijd, de zorg versus de verpaupering. Tijd.

In alles wat het geval is gaat hij, net als bijna iedereen, ononderbroken kortere of langere relaties aan met de hem omringende wereld. Die relaties ontstaan uit verlangen, pech, noodzaak of onoplettendheid. Vaak uit onoplettendheid en al die relaties werken in de tijd dat ze geldig zijn in op weer andere relaties, zodat alles altijd verandert. Hij doet zo af en toe en tevergeefs zijn best om van al zijn relaties bewust te zijn. Tevergeefs omdat er onder de nieuwe hersenhelm een ouder brein ligt dat wetten kent die hem niet duidelijk willen worden. Wetten zo veel ouder dan hij is, wetten die z'n zelfopgelegde domineren en die eigenlijk alleen maar de kortst mogelijke relaties dulden. Opdat hij handelt, wetende dat elke handeling waar hij over nadenkt al in een oogwenk een luxe, een mogelijkheid en dus een voor het voortbestaan onnodige handeling betreft. Sierlijk wellicht, gracieus, nobel misschien, natuurlijk.. maar onnodig.

geen onderdeel meer (kunnen) zijn
 verlies van religie als grond van het zijn
 Ik ben nooit religieus (Chr) onderwezen
 Seculier verbinding zoeken | de weg kwijtraken (ziek, zelfmedelijden)
 mystiek, esoterie, complotten, mindfull lotgenoten

Wat doet het ertoe hoe we zijn waarom we zijn
 wat onze plaats in het universum is en wat de dood

< MAGIE = KIND >
 magisch denken
 infantiel ervaren

HOOP
 beheersing
 veiligheid, comfort
 veilig middenin de kudde

ONDERDEEL ZIJN
 los van keuzestress,
 vrijheidsstress, regels
 i.p.v. verantwoordelijkheid

DE SYMBOLISCHE ORDE
 waarin het kleine, zich bewustwordende kind
 wordt binnengeleid; culturele regels, taal,
 lichaamsorde
 we zijn in wezen magisch geschoold
 realiteit vergt kritische arbeid

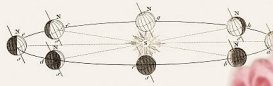
KEN UZELVE - gebod | Des wetens End - grens
 UZELVE - gebied

Af- en oelopende schaal van Onmogelijkheid;

- U (ik)
- de Ander
- de Wereld
- de Natuur

Wat er is, is er omdat het ons opvalt, van waarde is of schijnt. Is dit alles?
 is noodzakelijkerwijs een vraag naar een klein specifiek deeltje werkelijkheid

De tegenwoordigheid van geest staat hem soms wel, soms niet bij, hij kan liegen en hij kan zwijgen, het ene doen en het andere denken.. Dat alles los van zijn misvattingen, zijn aspiraties, ambities en diep doorleefde meningen. Wat er al dan niet uit hem verschijnt zal moeten worden begrepen door de ander, die een noodzakelijk vereenvoudigd beeld van hem heeft, zoals hij dat van de ander heeft. Het besef dat de ander eenvoudiger te begrijpen is dan hijzelf, helpt hem niet. Hij koestert het vermoeden dat zijn geest precies dezelfde afmetingen heeft als het universum waarin het zich bevindt. Hij kan niet anders dan al het andere (letterlijk; alles) geweld aan te doen door te denken dat hij het begrijpt.

-2008-

-2009-

-2010-

-2011-

-2012-

-2013-

EN

F

AL N3

NIEUWE LETTERS

in verlaard

-2010-

~~ANNOS — CORONA~~

(framing) James

-2011-

chaos

Hij zoekt naar vrijheid in het loslaten van structuren en hij vermoedt dat hij het risico van grenzenloosheid zal weten te herkennen, ook in de ruimte die te groot is om zich nog tot te kunnen verhouden. Hij denkt dat zijn moed hem dichterbij de Natuur zal brengen. Moeilijk te zeggen wat hem brengt tot het accepteren van het onvermijdelijke.. Odf wanneer. (Ongelooflijk hoe een mens zich kan gedragen als hij op een of andere manier het idee heeft dat wat hij doet goed is... Stof van de oudste verhalen.)

(Joodse mystiek)

600 v. Chr. Ezechiël (OT) 'verschijning van de Heerlijkheid'

200 v. Chr. Eerste Boek van Henoch

'tocht door het universum tot de Grote Glorie'

Dan; actief zoeken naar God (Talmoed)

± 1000 Ontstaan kabala | Ein Sof (Solomon ibn Gabirol)

mondelijke traditie - contemplatie, verborgen

Ayin (niets) - Ein Sof (oneindigheid) - Ohr Ein Sof (oneindig licht)

TZIMTZUM

± 1290 Mozes de Leon > de Zohar

Alles in de Thora staat voor/ is een

verwijzing naar (het innerlijk bestaan) God

Aspecten van God - Sefirot

De 10 sferen van de Sefirot zijn de emanaties van het innerlijke van de Ein Sof (onkenbaar)

16e eeuw - Izak Loeria (Isaac Luria)

LICHT - Ein Sof trekt samen, maakt ruimte voor de schepping

(Schepper) Goddelijke vonken vast in materie, komen los

door de gebeden... Alle vonken terug? Messias verschijnt

Duister (De Andere Zijde > het rijk van het kwaad, door God geschapen om redenen die alleen Hij kent)

THORA - 5 boeken van Mozes (OT) 13e eeuw v. Chr.

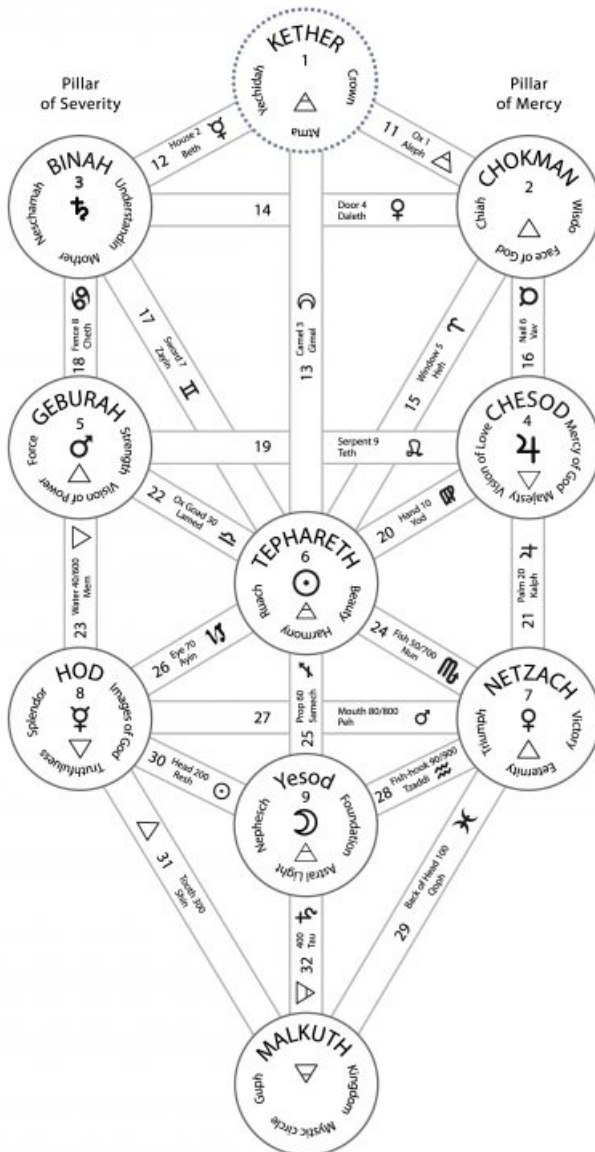
schrift | mondeling; de levende wet > TALMOED (de discussies, wet, ethiek, filosofie...)

2e eeuw na Chr. 1e verzameling > MISJNA

Commentaar Misjna > GEMARA

Maar al vergeet hij dan misschien nu te leven... die amnesie is ontstaan uit en gebed in een bijna religieuze rust die hem overviel toen hij begreep dat een geschiedenis, alle geschiedenis alleen op papier kan bestaan. Dat het nu -hoe onbewust hij zich er dan ook van kan zijn- van een wezenlijk andere substantie is dan het voorbije en het komende. En de Hoopvollen houden zich in de regel weliswaar opvallend zelfverzekerd verre van het profeteren, over het voorbije zijn ze zo prudent niet. Dat wat was ligt vast in open boeken waar zo af en toe een analogie als opvallend uit wordt gelicht. Maar wat gebeiteld achteraf onmogelijk kon worden onderschat gebeurt zonder terughoudendheid nu opnieuw, om morgen in de analyses weer tot verbijsterende geschiedenis te worden verklaard. We leven nu eenmaal allemaal in de wieg van Nabokov., omgeven door de dood natuurlijk, die sereen, in absolute afwezigheid weet dat hij altijd was en altijd zal zijn.

AIN
AIN SOPH
AIN SOPH AUR

I

Ik ben geen ouwehoer én ik weeg mijn woorden niet. Ik heb precies zoveel achting voor het geluid als ik vertrouwen heb in de uitwerking van het woord dat over mijn lippen komt. In een andere taal zal dat anders zijn. Ik zou me beter thuisvoelen in een andere taal, maar dit is nu eenmaal de mijne... Wat ik onthoud is banaal en natuurlijk meer dan ik ben vergeten en zeker heeft het een en ander mijn wereld veranderd. Ik ben alleen vergeten wat wanneer. De wereld, of althans mijn wereld, zal veranderd zijn. Ze is anders nu dan gisteren en gisteren kan ik me nog herinneren, hoewel ik in de regel niet heel erg goed meer oplet. Toch, hier ben ik en ware ik nog in de stad, sommigen zouden me herkennen, de meesten niet. En zo beneden, zo boven. Hangend aan die ene ster, in een uithoek van een stelsel oneindig vol met grotere en kleinere variaties als constellatie dat zelf in een uithoek van het uitdijende verloren tussen zo verschrikkelijk veel anderen in beweegt, is alles onbereikbaar zo ver, dat het net zo goed vergeten had kunnen zijn. De mate waarin wij bewuster worden van onszelf in dit universum lijkt op vergeten. Het is goed zo. Wanneer ik tegen het vergeten in nu iets van vroeger in mij loslaat, geef ik het een nieuw heden en lijkt het vergeten een daad van, van... verzet misschien, maar dan is het geen vergeten meer. En alleen met jou is dat niet erg. Wat ik nog weet zou ik graag willen vergeten, nu we zoveel vrijer zijn en we zouden kunnen zijn wie we wilden zijn, zo zonder moeder en vader en vrienden en werk en de tegenwoordigheid van geest.

Is er een god nodig als je hem nooit gekend hebt? Kun je (een) god kennen -aanvaarden- als je hem nooit gekend hebt?

De wil tot iets groters te behoren --- is dat een verklaring, een verantwoording voor jouw bestaan in dit universum? Is alleen zijn zinloos? De betekenis van gras, van het lijden ---

Is alles geoorloofd om tegen Chaos in stelling te brengen? Is Chaos de ontkenning van iets? Is het de noodzakelijke hang naar vergeving voor het kwaad dat onvermijdelijk blijft? Als kinderen, god de vader. Absolutie. Dan dat wat binnenvalt; het Noodlot. Dat kan alleen aangegaan worden in een magische kosmos van oorzaak en gevolg? Als contragewicht van onze weekheid? (Zonder god houdt de managementguru ons voor dat we sterk moeten zijn, discipline moeten hebben. Onderricht. 10 geboden.) Wij zijn (zo) (zwak).

*Hoogmoed in een hutje van woorden... zijn we al begonnen?
De zon moet nog en de lichtjaren, de kern van de kern
van de kern en de verbanden over alle open pogingen die
ons zo oer, net voor de instincten maken. En het enige
boven mij moet dan maar verklaren waarom het tot mij
gekomen is.*

*We zijn net begonnen
We eisen een verklaring*

*Verkeerd begin
van een bekend einde*

Vader was niet gek. Er zal ooit een diagnose zijn gesteld, meerdere ongetwijfeld, ze hebben er tenslotte allemaal voor gestudeerd. De goede wil in de collegebanken, de chaos van de woekerende geest waarin alles ongeacht eventuele gevolgen toch een naam moest krijgen, tot uiteindelijk in de wanen van het emeritaat. Schizofreen, evident. Nee, bi-polair. Ach wat, een verwaarloosde depressie. Vader heeft veel mensen pijn gedaan, zeker, ons in het bijzonder en mij nog het minst. Misschien dat dat het is... ik droom niet eens over hem. Alleen tussen ons -en elke keer weer met een vreemde, toch verrassende weerzin- komt hij nog in mij op. Dat leven is zo gelopen, ook omdat het ons zo geweldig paste. En waarom ook niet? Maar noem het dan straf, geen krankzinnigheid. Vader heeft zijn straf gekregen, ongetwijfeld terecht volgens jou. Ik moet zeggen dat het mij een rotzorg is, maar goed, zonder hem en zonder jou staat het hier toch weer zomaar, niet per ongeluk, ik zal geen toeval claimen. Ik ervaar het als een gevolg van iets anders, iets waar ik geen notie van heb en iets wat ik koester. Ik ben iet op zoek naar een oorzaak, ik verbaas me over mijn geknoei, de ongemakkelijkheid en het geluk van dat gebrek aan besef dat me zo af en toe zo'n zeikerd maakt.

Christelijke kabbala | Cabala (666)

Ontstaat tijdens de 'vroege Renaissance' (14e eeuw)
Christelijke geleerden komen in contact met joodse mystieke teksten (**vertaald...**); mix contact joods/christelijke mystiek.

- Pico della Mirandola (1463-1494)

Ontdekt kabbala, *Corpus Hermeticum*, mix met Plato, Aristoteles

- Johannes Reuchlin (1455-1522)

Leert Hebreeuws, schrijft *Arte Caballistica* (1517)

- Balthasar Walther (1538-1630)

'Leraar' kabbala, mystiek van Jakob Böhme (1575-1624)

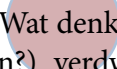
- Athanasius Kircher (1602-1680) **OMNIA IN MONIBUS**

Jezuiet, **IN UNO OMNIA** (stapelt alles op alles)

- Johan Kemper (1670-1716)

(waarschijnlijk) Leraar Swedenborg. 'Zohar intro drievuldigheid'

~~xxxxxxxx~~

Alle post (Wat denk je hiermee te bereiken?) verdween -vaak ongeopend- in een mooie, mahoniehouten kist die hij op gezette tijden oppoetste. (Hij neemt zijn clownsneus af en biedt zijn welgemeende excuses aan.)

Ik ken mezelf beter dan dat ik mijn vader ken. Dit alleen om aan te geven dat mijn vader een absoluut mysterie is voor mij, een mysterie waarvan ik noodzakelijkerwijs een afgeleide ben. Toen hij uit mijn leven verdween was ik -volgens moeder dan- nog tot niets in staat. te jong nog voor enige eigen verantwoordelijkheid, zo dicht bij nog die eerste tekenen van het eigene. Ook van een eventueel afscheid weet ik niets. Jou heb ik er nooit over gehoord en vragen, vragen hebben geen zin. Appels en bomen en als de vrucht als zaad het mogelijke tot herinnering maakt, moeten er toch noties ontstaan. Als ik daarvan uitga, en nalaat de verhalen die moeder ons onophoudelijk influisterde te dulden, dan zou ik mijn vader kunnen leren kennen aan de hand van een onvermijdelijk subjectief onderzoek naar de angsten, de woede en eenzaamheid die mijn leven vandaag de dag lijken te bepalen. Het interessert verder niemand iets, ik kan doen, laten en denken wat ik wil en jij hoeft je geen zorgen te maken.

SHEM HAMEPHORASH

- 4 (JHWH) tetragram, Maimonides, 12e eeuw
- 12 (---) TALMOED (komt niet voor in kabbala)
- 22 (Anaktam Postam Paspasim Dionism)
13e eeuw [Sefer Raziel HaMalakh; grimoir, kabbala]
> Raziël gaf dit aan Adam
- 42 (---) Hai Gaon, 10e eeuw

Kabbala (Sefer RH)

72 namen, 3 letters (boustrofedon, links-rechts v.v.)
(72 inferieure engelen > Abulafia)
(Jacob's ladder heeft 72 sporten)

Liber Semiphoras --- Sefer ha-Razim (Salomo)
> Raziël aan Noach

Christelijke kabbala

Reuchlin, 72 engelen (Exodus 14)

De namen zijn van god, gebaseerd op tetragrammaton

15e 16e

Reuclin > Agrippa > Kircher

De Occulta Philosophia

Hermetische kabbala | Goetia

72 engelen in het werk Blaise de Vigenère, Thomas Rudd (16e)

Lemegeton Clavicula Salomonis (17e)

Samuel Liddell MacGregor Mathers (1854-1918)

"Hermetic Order of the Golden Dawn"

Meister Crowley

Je kunt de biologie een wonder noemen, maar als je alle elementen in ogenschouw neemt zou ik zo een-twee-drie niet weten hoe het anders had gemoeten. Alleen die drijfveren, die treurige vrijpartijen die onze levens mogelijk hebben gemaakt... hoe hij haar blauwe plekken kan hebben gekust... en hoe zij hem voor even moest vergeven uit naam van het vocht dat zijn geweld wel lustig maakte, zuchten in plaats van de kleinerende beledigingen... Ze hebben kaartjes laten drukken, de schoolreisjes betaald, hun oordelen uitgesteld tot na het eten. Jij de ogen en de handen, ik de bouw van vader. Soms, op zo'n dag dat de schemering al voor het middaguur aanspraak lijkt te maken op iets waar ze zelf eigenlijk geen deel aan heeft, probeer ik naakt voor de spiegel te staan. Mijn lichaam oogt gezond. Lomp, zeker, maar er lijkt me fysiek vooralsnog niets te mankeren. Ademen, de warmte bijna altijd tot in de toppen van mijn vingers en tenen, de peristaltiek, horen, zien en schamen, alles werkt zoals het langer dan mensenheugenis heeft gewerkt. Evenzo lang heeft het dag in dag uit voeden en hydrateren van mijn lichaam alle processen ondersteunt die me tot en met vandaag hier hebben laten staan. Aangekleed haal ik mijn rantsoenen in de tegenwoordige tijd hier niet ver vandaan, uit een tweepadige keet, waar telkens weer aan dat einde van het tweede pad een figuur opdoemt die in een bronchusobstructieve taal contact lijkt te zoeken, een verschijning die voorbij toog en kassa ook voorbij verstoffelijking lijkt. Mijn kleding slijt langzaam, langzaam genoeg en alle andere behoeften die mij vroeger in de ban konden houden zijn vervangen door niets anders dan wat eventueel binnen loopafstand beschikbaar is en beschikbaar blijft.

VERLIES

blijkbaar is er iets dat wil **ik ben een kind**

ANGST

ik geloof niet in (een) god (of meerdere)
ik heb nog nooit een aanwezigheid gevoeld die
niet verklaard kon worden

SCHOONHEID

ik heb nog nooit een geest gezien

ik heb nog nooit een ontmoeting gevoeld

TE STERVEN

ik geloof dat ik geen paranormale ervaring heb
meegemaakt

HET SUBLIEME

ik ben nog nooit 's nachts op een kerkhof geweest
ik heb nog nooit een voorspellende droom gehad

ZIEKTE

WAANZIN

onderzoek naar het mysterie kan niet
anders zijn dan het oefenen van voelen

Hoe welwillend je bent, hoe mild en
gelukkig in de roes, hoeveel eisen
je stelt, hoe overmurwbaar je bent
als het op raakt en hoe je zonder
een notie van herinnering warm
kunt lopen voor weer een volgende
investering, altijd de eerste, altijd de
eerste. Altijd het meest noodzake-
lijke, telkens weer. Te streven,
te fietsen in de gracht, touw en
gloeilamp. Het is elke keer weer zo
volledig waar.

RELIGIE

ik heb nog nooit een geest opgeroepen
nooit een sceance bijgewoond

VERDRIET

als kind keek ik 's avonds uit het raam op zoek,
hopend op een UFO

Naast de amechtige winkelbediende bestaat in deze sfeer, waarvan ik de werkelijke grenzen eigenlijk alleen kan vermoeden, alleen nog oom Ludo. Een wijs man. Adrem, streng indien nodig, maar alleen indien nodig. Een man die niet met zijn kennis te koop loopt, kennis die ik op basis van mijn eigen vermogens en bij ontstentenis aan verificatiemogelijkheden aanneem, met, zo is gebleken, steigend enthousiasme. Ik neem het aan als hermetische poëzie en als oefening in het in vermoedens laten oplossen van zekerheden, waarbij ik er -om redenen die mij volledig duister zijn- vanuit ga dat 'vermoedens' een stadium vertegenwoordigen dat noodzakelijk voor het vergeten moet worden doorleefd. Te leven in dit kleine huis, in het midden van de mogelijk oneindige sfeer, is geen straf. Het is er stil en er is genoeg ruimte om er te doen wat ik doe. En dat proper te doen, zonder dat dat tot de meerdaagse schema's leidt waar mijn samenleven met Viv in verstopt raakte. Want het is allemaal wel eens groter geweest, maar tijden veranderen, een gegeven dat minstens zoveel wonden toebrengt als ze spreekwoordelijk schijnt te helen. Maar ik ben een opportunistisch mens. Ik pas me aan. Er is een deur om naar binnen te gaan, een kleine ruimte om je te wassen, één om eten klaar te maken, één om te slapen. Ik heb mezelf al met al weinig tot geen vrijheden toegestaan en heb me gehouden aan de door de voorzieningen voorgeschreven functionaliteiten en subsquente handelingen. Het is allemaal betrekkelijk eenvoudig. Het riekt niet. de gordijnen kunnen open, de lades sluiten. Het is woensdag, even voor half twee en ik ben gestopt met het tellen van mijn passen.

Het onuitsprekelijke en de noodzaak tot... communiceren?
De wijze zwijgt. Ik ben niet wijs. Ik weet zelfs niet waarom ik
moet spreken...

Iets is of is niet. Als het is, is het. Als het iets anders is, dan is
het iets anders. Als het er niet is, dan was het, wordt het of is
het nooit geweest.

Het licht. Tegenover de duisternis. Dat wat volledig is, verlicht.
Tegenover dat wat er niet is, nooit geweest is, niet kan zijn, niet
zal zijn, dat wat wellicht ooit zal verschijnen. Tevoorschijnen,
uit de duisternis treden. (Dat wat dus altijd onzichtbaar was,
maar was) Het wellicht is de duisternis. Te spreken is tasten in
de duisternis. Zwijgen is genieten van wel of geen uitzicht.

De mystiek beweegt zich in de sacrale ruimte. Het maakt de
mystiek zelf niet sacraal. Alhoewel het sacrale ook sacraal verklaard
wordt. Het is dat niet vanwege een goddelijke oorsprong, er is
net zoveel goddelijke oorsprong als het er niet is. Verhalen. De
dwang te ordenen (al is het door en langs 72 verzonnen engelen),
te scheppen, te doen ontstaan, het licht laten zien, het onttrekken
aan de duisternis. Eerst was er niets. Toen was er iets. Het heeft geen
oordeel nodig, ook niet om mystiek te worden...

II

... wordt deze dag de vorige als je voor middernacht in slaap valt. Laten we aannemen dat ik dat gisteravond deed, dan werd het ergens in een droom vandaag. Meestal schijnen het er meer te zijn en meestal herinner ik me ze als een geheel, maar ik kan me er nu twee herinneren, alhoewel ze zich beiden in min of meer hetzelfde decor afspeelden. Toch lijkt ik er zeker van te zijn dat het twee verschillende dromen zijn geweest. De vraag noch de vaststelling of misschien alles zich binnen een droom heeft afgespeeld in plaats van twee is niet eerder dan nu bij me opgekomen. In ieder geval... in de buurt van een benzinestation bevind ik me in het gezelschap van mensen die ik ken - ik voel, ik weet dat ik ze ken, al kan ik niet zeggen wie het zijn - en mensen die ik zeker niet ken. Het is avond en de sfeer is goed, ondanks het toch op papier wat desolate decor. Er wordt geanimeerd gesproken, gelachen, gezongen zelfs en we gebruiken dat wat in het winkeltje van het benzinestation te koop is. Ik realiseer me dat het 't benzinestation is dat in het Westhavengebied ligt, maar dat maakt niet dat de mensen zich opeens identificeren. In de volgende droom lijkt het tankstation verder weg, maar nog in zicht als het ware. Ik ben weer niet alleen maar met een iets kleiner clubje, even geanimeerd als in een eerdere droom. Dan wordt er een rugzak van een kind door andere kinderen over een hek gegooid, zodat het kind er niet meer bij kan. Er is verdriet en consternatie, er zijn protesten van mijn clubje richting het groepje kinderen. Een van hen, een opmerkelijk klein maar alleszins volwassen kind, loopt doelbewust voor mijn voeten. Als ik hem opzij probeer te bewegen opzij te gaan word ik door een van de andere kinderen uit het groepje bedreigt met een klein mes. Ik overmeester hem, leg het kind op de grond en houd het mes vlak voor zijn linkeroog. De omgeving is verdwenen, in zoverre dat er geen andere bebouwing

zelfkennis - Alkennis (de geest, bewust van zichzelf, keert terug tot zijn oorsprong)

DE CODEX JUNG

Onderdeel Nag Hammadi (gevonden in 1945)
bevat 'Evangelie der Waarheid' (Valentinus)

Gnothi Seauton

De religie regelt een verhaal dat ons bestaan verklaart en van context en richting voorziet. Geïnspireerden onder de besten verfijnen de stelsels, ieder op eigen manier. Zij vormen de voedingsbodem voor theateraler aangelegden die het leger van occultisten vormen. Artistiekelingen, die de stelsels optuigen als wagens in een corso. Gevaarlijker, demonischer. Het kwade krijgt zijn welverdiende stek wat donkerder uitgelicht, maar nog steeds stelsels, verhalen, verzinsels die uit een werkelijke diepte komen, maar moeten verklaren (*)

Valentinus, 2e eeuw; 3 soorten mensen; **M**ateriële, **P**sychische, **S**pirituele (hylici, psychici, gnostici). Materiëlen vergaan. Psychici zullen deels verlost raken. Gnostici keren terug tot het goddelijke. [Pleroma] Ook; stoffelijke wereld; onvolmaakt, kwaad. Psychische wereld; van de demiurg, de scheppende god. Pneumatische wereld; de goddelijke wereld; volmaakt, het allereerste Al. Sleutel is; bewustwording. Tegenstellingen zijn schijnstegegensstellingen zolang we nog niet in het bewustzijn gekomen zijn van de eenheid van alles.

Het lijden is intrinsiek onderdeel van het zijn.
Geen zonde of (schuld-)opgelegde straf

"Ik zie in de Geest dat alles samenhangt. Dat het vlees (**m**) hangt aan de ziel (**p**) en de ziel afhangt van de geest (**s**). En ik zie uit de diepte (GOD) vruchten voortkomen uit de schoot van de stilte het kind (de Christus) geboren worden.

a
l
l
e
s

x

i
k

=

a
l
l
e
s

dan de straat achter zijn hoofd achterblijft en al het andere zwijgt. Ik vertel het kind dat het altijd anderen zal blijven lastig vallen. Dat zijn vervelende arrogantie zal blijven groeien bij elke afwijzing die hij zal gaan ervaren. Dat hij crimineel zal worden omdat hem geen andere weg zal resten, dat hij zich te goed zal doen aan verdovende middelen om de leegte tegen te gaan. Dat hij jong nieuwe kinderen zal maken die hij niet zal kunnen zien opgroeien vanwege zijn onvermijdelijke detentie, alwaar hij nog woedender uit zal komen. Het is te hopen dat hij de veertig haalt, opdat hij iets van spijt kan ervaren, om jongeren die zijn zoals hij was een perspectief te bieden. Ik vraag me hardop af of het allemaal de moeite waard zal zijn en duw het mes tot het heft in het hoofd van het kind en schrik...

“de geestelijke mens kenne zichzelf en ziet in dat hij onsterfelijk is en dat de oorzaak van de dood Eros is. Dan kent hij het AL.”

De geboorte in het mensenhart. Het einde van iedere illusie.
 Het ontstaan van de gnosis (van Christus, uit 'zijn' handen)
 (tekst van een leerling van Valentinus; de geschiedenis van het heelal)

STILTE ♀ ♂ DIEPTE

(*) Een deel dan althans. Een ander deel zoekt, vermoed, verbeeld de veelvuldigheid, de onkenbaarheid (niet alleen als kern, waaruit alles ontstaat). Het zijn artistieke producten (fuga's, kathedralen). Begrijpen is hier niet van het eerste belang. En dat het allemaal verzonnen is al helemaal niet...

APOCRYPHON

Mystiek = mix, assimilatie, enting van oude joodse teksten op Oosterse bronnen, Griekse filosofie en uiteindelijk christelijke inmenging, variaties op eeuwige thema's

Het besef gedroomd te hebben en zoiets als het onderscheid tussen slapen en waken te ondergaan moet toch iets zijn dat we delen met de andere dieren, verstopt in het volste licht van het diepste brein. Ik denk aan rivieren van bloed, maar dat is poëzie die ik voor deze keer expliciet achterwege wil laten. Sinds ik weet niet precies hoe lang gaat het tot mezelf terugkeren bij het ontwaken slordiger dan vroeger. Dezer dagen denk ik vaker een oudmodisch lexicon nodig te hebben om de beelden te kunnen verklaren die me vroeger toch zo gewoon moeten zijn geweest. Ik ben blij dat ik dat niet hardop hoef te doen. Er is verder niemand. Al bladerend wrijf ik ook nadrukkelijker dan vroeger de slaap uit mijn ogen. Ach ja. Natuurlijk. Stom. Toch weet ik wie ik ben en behoor ik gewoon tot deze wereld. Ik behoor als mezelf tot deze wereld als een samenstelling van een eindig aantal delen. Steeds opnieuw verzamelt (ontwakend, maar eigenlijk constant) iets in mij zich tot het totaal dat ik op dat moment wordt, min of meer gebaseerd op wat ik gisteren nog was. Vroeger gebeurde dat even snel als ongearticuleerd, maar met de tijd is het tot een soort schrapen verworden, kruimelig tot het einde aan het begin van iedere nieuwe dag en met een steeds lagere, allengs onheilspellender stille pauze vóór dat wat tot stilstand komt me als mijzelf weet te overtuigen. Er zullen heus niet opeens horens uit mijn schedel groeien en er zal geen nieuw en vreemd verleden opduiken of een gevoeligheid voor schuldige landschappen ontstaan omdat er per ongeluk werkelijk wezensvreemde ingedriënten aan het steeds weer ontwakende totaal zullen zijn toegevoegd. Ik zal per slot van rekening tot het einde toe wel mens blijven, telkens weer mezelf totdat het zozeer zal mislukken dat ik mezelf niet meer herken en wat dat betreft verloren zal zijn.

'de mens, een vreemde voor zichzelf, ziet de mens niet'

Waarom ik blijkbaar zoveel waarde hecht aan die in mijn herinnering enige juiste compositie van mezelf weet ik eigenlijk niet. Het valt me nu op, juist nu misschien, op deze plek die zo klein zo specifiek is en waar ik zo weinig mensen zie of spreek dat voor herkenning alleen mijn fysieke verschijning ruimschoots voldoende zal zijn. Ik mis de onbewuste overhoring die het samenontwaken in feite is. In mijn herinnering lijkt liggend naast de ander de reconstructie van de realiteit zich sneller en accurater af te spelen. Ik was jonger natuurlijk, eenvoudiger, opgeruimd en bovenal stiller. Wanneer ik eerder wakker werd viel alles - kijkend naar de slapende ander - snel en zonder enige twijfel op z'n duidelijk juiste plek. En ontwaken onder haar onderzoekende blik stelde alles onmiddellijk op scherp.

uit het evangelie volgens Filippus

Licht en duisternis
leven en dood
de rechtsen en de linksen
zijn broers van elkaar
Zij kunnen niet van elkaar worden losgemaakt
Het is daarom dat noch de goeden goed zijn
noch de slechten slecht
leven alleen maar leven is
en dood alleen maar dood

Daarom zal iedereen ontbonden worden
tot zijn oorsprong in het begin
Doch zij die boven de wereld verheven zijn
kunnen niet ontbonden worden
ze zijn eeuwig
Het is voor iemand niet mogelijk
iets te zien van de dingen
die werkelijk bestaan
tenzij hij eraan gelijk wordt

Zo gaat het niet met de mens in de wereld
hij ziet de zon
zonder een zon te zijn
en hij ziet de hemel
en de aarde
en alle andere dingen
zonder deze dingen te zijn

Zo gaat het wel met de plaats van de waarheid
Je ziet iets van de plaats en je wordt er gelijk aan
Je ziet de geest en je wordt de geest
je ziet Christus en je wordt Christus
Je ziet de Vader en je wordt de Vader

Daarom zie je hier alles en niet jezelf
maar daar zie je jezelf
en wat je ziet
zul je worden

De pogingen mijn dromen te reconstrueren beginnen meer en meer op denken te lijken. Ouder geworden. Vage beelden naast, over of achter helder omliggende scènes... het is meer een opeenstapeling waar losse elementen onder druk verdwijnen of in andere noties of gebeurtenissen worden geperst. Ik weet dat ik iets vergeten ben, dat ik mutaties moet accepteren en samenstellingen aanwend die vreemd voelen omdat iets me zegt dat ze niet waar zijn, dat ik mij vergis, denk te vergissen of omdat ik te voetstoots aanneem dat zonder twijfel niet kan bestaan, om tenslotte altijd weer over te geven aan zoiets als honger of de drang om te pissen. Kinderen bij een benzinstation? Tijdens het plassen denk ik aan oom Ludo die me meer dan eens half zingend, de pauzes steeds langer tussen bijnamen van de de teloorgang in wat bijna een aftelrijm had kunnen zijn; sclerose, prionen, verglazing en ophoping, atrofie, osteoporose, corticobasale elastis, myelopathie, glaucoom, staar, vasculaire of frontotemporale dementia, enzovoorts, enzovoorts, steeds luider in het triomfantelijke vinden van het volgende, ludiek natuurlijk, hoewel ik me voorstel dat hij meer reden tot zorg moet hebben dan ik. Maar ik moet voorzichtig zijn met aannames, houd ik mezelf voor terwijl ik met mijn ogen dicht voor de spiegel met mijn wijsvinger het puntje van mijn neus zoek.

“... dat de oorzaak van de dood Eros is...”

Ik weet niet wat dit betekent, moet daarover nadenken... Erover nadenken begint bij een eerste notie dat wat er staat een doel dient, waar kan zijn, uit een ander ontsproten. Al het werkelijk denken start met een soort vertrouwen (al was het enkel binnenin jou zelf) in de eerste keer dat het voor jou gesteld wordt. Het staat er. En ik probeer erven uit te gaan dat het er niet staat om mijn ernst belachelijk te maken.

Hoe dan ook, ik begrijp het niet, kan hier nu eigenlijk niet verder...

WELWILLENDHEID

HT/CH --- joodse mystiek --- plato --- renaissance
literatuur; romantiek

FAUST (vanaf de 16e eeuw tot Goethe tragisch, verdoemd, wetenschapp. (magie) achterhaald)

MYSTERIUM CONJUNCTIONIS

GOETHE (bekend met Paracelsus, Bruno ---)

FAUST's hulp WAGNER produceert homunculus. Deze maakt vereniging FAUST | HELENA mogelijk.

Enter EUPHORION (het ultimo ---)

COINCIDENTIA OPPOSITORUM (samenvat tegendeel)

Kennis van de werled = Zelfkennis

POET È S MAUDIT; het goud is onrealiseerbaar!

Aloysius Bertrand, Gaspar; absolute kunst? O misvatting, o waanzin.
Charles Baudelaire; alchemie van de smart, ijzer tot goud, paradijs hel
Arthur Rimbaud. MERDE A LA POÉSIE, Une Saison...

A E I O U --- nee.

Van
zwarte
magie

Naar
symbolische
magie
(kunst)

Voor ik het vergeet zal ik het onder ogen moeten komen. Veel maak ik niet meer mee en wat ik meemaak wordt niet meer verteld. En zo is wat ik meemaak verstoken van een anker opdat het ergens kan binden in mijn brein. Zonder de woorden om dat weinige dat ik meemaak vast te leggen, zonder het delen van de ervaring verwaait het tot de losse woorden die op zich alles kunnen betekenen. Wat ik in mezelf uitzet klinkt soms. ik weet niet waarom soms wel of meestal niet. En welke ideeën hebben woorden nodig? Of, wanneer wordt iets een idee, een constructie waarvoor meerdere lagen in de steigers moeten worden gezet? Dat wat ik doe behoeft eerlijk gezegd bijzonder weinig denkkracht. Elk idee dat er een ten grondslag ligt, ligt allang in het collectieve... *it goes without saying*. En als er zoiets als een idee wil ontstaan, dan volgt er gewoonlijk in de stilte geen bespiegeling op. Als het werkelijk belangrijk is dan herhaalt het zich vast. Dat ik dat vervolgens als nieuw ervaar zal me hoe dan ook niet opvallen.

STÉPHANE MALLARMÉ (WIT)

VERLOSSING --- TRANSMUTATIE

De taal (zelf) wordt de Prima Materia en moet de dichter verlossen uit zijn uitzichtloze alledaagsheid.

“Ik bezweer dat er tussen de oude procedés (alchemie) en de toverkunst die poëzie zal blijven, een verborgen overeenkomst bestaat.”

Purificatie - het lege vel (wit)

WOORDEN

“In een opzettelijk DUISTER het VERZWEGEN OBJECT oproepen met ZINSPLENDE WOORDEN, nooit rechtstreeks, OVERGAAND in een gelijkmatige STILTE --- dat IMPLICEERT een POGING die het SCHEPPEN dicht benadert.”

Le Livre * GRAND OEUVRE * Magnum Opus

LITERATUUR --- ZUIVER(E) LITERATUUR

(verzinnen)

IGNOTUM PER IGNOTIUS | OBSCURUM PER OBSCURIUS

(verbergen, verzwijgen, liegen, niet-weten ---)

De sprong in het Onbekende (KIERKEGAARD)

Het proces (transmutatie) belangrijk dan het resultaat

Goud = de veranderende ervaring

Taak poëzie: het tot stand brengen van de ervaring

DICHTER >>> LEZER

“Een literatuur die niet meer begrepen wordt als afspiegeling van een bestaande werkelijkheid, maar als een MEDIUM VAN VERANDERING.”

III

Verdriet bleek een onwaarschijnlijke berg analogieën te vormen.

HET WERK, NIET DE WERKEN

Kunst. Nee, het maken van dingen. Betekenis geven aan de leegte. Creëren. Dingen maken. (Ik wil het klein houden) Een daad van vertrouwen. Ernst. Je zult althans je handen serieus moeten nemen, wetende dat wat je maakt geen doel dient. Wat je maakt zal geen ziekte genezen, je kunt er moeilijk een spijker mee in de muur slaan. De belachelijkheid van het werken ligt altijd, ALTIJD op de loer en ze neemt ruimte in bij elke twijfel, bij elke fout die je maakt. (Ja, er zijn fouten)

Je werkt op basis van ideeën en vaardigheden. Ervaring. (Het is kinderachtige ernst) Zolang je werkt is het gevaarlijk balanceren (in tijd, ik zal me niet blesseren), iets dat waarde genoeg genereert om verder te gaan. Zolang het niet is, kan het nog zijn. Daaraan voorbij is het af en af verandert het van eigenaar (of het nu verkocht wordt of niet). Uitwerpselen. Stoffelijk overschot. Ik doe ertoe voor zoverre het zonder mij niet zal bestaan, een gemis dat niet gevoeld kan worden. Voor mijzelf is het 't maken dat mijn bestaan zin geeft. Voor mij. Voor anderen -nu en na mijn verdwijnen- zijn er de gemaakte dingen. Het geheim moet je er in willen zien.

*correspondentie
cut-up*

HET OCCULTE

de onwil toeval te erkennen
orde in chaos
wetenschap maken van wat we niet weten
oorzaken voor het onverklaarbare
alles heeft betekenis
alles hangt met alles samen

ONVERKLAARBAAR - ONBEGRIJPELIJK - RAADSELACHTIG - VREEMD
MYSTERIEUS - DUISTER - GEHEIMZINNIG

MYSTERIE (mustè = ingewijde, muein = sluiten)

Eredienst in de Oudheid.

Geheime leer.

Dat wat voor het verstand van de mens onbegrijpelijk is.

Ok.

Een mysterie is een mysterie... Zoom in. Er is een probleem als we weten dat er een oplossing is, maar we daar nog niet zijn. Er is een geheim als we weten dat het antwoord ergens is, maar dit is of wordt verhuld. Een mysterie is een mysterie zoals een roos een roos een roos is. Rond het mysterie zweeft de wil tot verklaren. Enter obscurum per obscurius... de Welwillenden, de Oplichters, de Krankzinnigen...

WELWILLENDEN

OPLICHTERS

KRANKZINNIGEN

Anders is het wachten. Zoeken, het mysterie frustrerend. Het nut van het antwoord is voorlopig even duister als het probleem zelf (probleem?). Het msyterie is niet dramatisch. Het is hoe dan ook een grens, Des Wetens End. De sfeer van inspiratie, de sfeer van verbeelding, van het fantastische begint hier. Van het nutteloze. (Zevenmijlslaarzen) Van de kunst. (Fictie)

KUNSTENAARS

Er is geen mysterie in de kunst. ~~Het mysterie is onzin zolang het als mysterie geen consequentie kent.~~ Dingen zijn zoals ze zijn (dixit exit), ook als we niet weten waarom. Het heeft nooit voldaan. Het niet-weten is een schande die door de mensheid heen afgelost diende te worden in een hemels fabelrijk. Het geloof maakt ons onschuldig omdat we onszelf hebben wijsgemaakt dat we niet kunnen weten wat het Enige drijft of met ons voorheeft. Rechttop lopen. Angst. Schuld. Verlossing.

GEESTELIJKEN

GELOVIGEN

Het bloed en de zonde, het lichaam, het offer, een vader tot een zoon tot een heilige geest, de wet, de misdaad en de wolk van niet-weten.

GEHEIM (tot het huis behorend - vertrouwd - verborgen)

Voor anderen verborgen.

Dat wat niet iedereen mag weten.

Ok.

Waar het mysterie ons te boven gaat, is het geheim een min of meer te hanteren iets. En hoe belangrijk het geheim-houden is bepaalde situaties kan zijn, in wezen is 'het geheim' toch ook (weer) vooral kinderachtig. Waar het mysterie het infantiele raakt in het weigeren van acceptatie (van niet-weten), daar raakt het geheim het infantiele in het onvermijdelijke wij-zij.

WETENDEN NIET-WETENDEN

(Ik ben niet geïnteresseerd in grote systemen of de eventuele betekenis of impact van dergelijke denkstaketsels, of het nu politiek, economisch, sociologisch of op welk terrein dan ook zou kunnen spelen. Dit is allemaal persoonlijk, zo persoonlijk... En alleen hoe dit mijn leven vanuit mijzelf raakt is hier van belang.)

Het geheim komt van de mens. Voor elk geheim geldt dat in ieder geval een (al dan niet levend) mens de oplossing kent (kende). De misdadiger liegt, de voorgangers die beter weten (?), ouders en kinderen, politici, advocaten, communicatie-adviseurs. O zo voor onze gemoedsrust, dat eigenste. Schrijven. Cadeautjes. Spel.

(the Suspension of Disbelieve)

het liegen om bestwil

Z A L L O G
D E A R M E
V A N G E E S T

het mysterie is een tak die door
de mens in een zoutmijn is gelegd,
opdat verwondering op verwon-
dering op verwondering ontstaat,
niet over de tak, maar over het
idee het in de zoutmijn te leggen

ALLEEN INDIRECT IS ZOIETS ALS WAARHEID TE BENADEREN

Ook als je zoiets als de waarheid niet kent; in jargon, vaktaal...

GROEPSTAAL

MANAGERS, ARTSEN, JURISTEN, KUNSTENAARS,
ATLETEN, NERDS, MILITAIREN, POLITICI ET CETERA

Us & Them, over and over again...

De poëzie van het onvermogen. Als het ware. Als het ware, het juiste evident is, vervalt het jargon. Het jargon neemt de plaats in van zoiets als het ware dat bij afwezigheid wordt voorgesteld in een taal die nu eenmaal is zoals ze is.

Eenvoudiger kan een mens het niet zeggen.

Laten we ervan uitgaan dat Niemand de Waarheid kent. (Wees Niemand) Eenvoudige waarheden accepteer ik graag voor eeuwig (ik hield van mijn moeder) of voor zolang het duurt en steeds opnieuw (ik hield van mijn moeder), maar Grote Waarheden, die kunnen er wellucht niet zijn...

< (PYTHAGORAS BOLTZMANN) >

Beschouwen wij de grootste bibliotheek en voelen wij de immens log cirkelende gedachtes en ideeën stromen die zij vertegenwoordigen. Borges.

(Op elk punt, waar dan ook, zou je de naam van een relevante kunstenaar kunnen plaatsen. Dat is een evenzo grote rijkdom als het een frustratie is...)

< (PTOLEMAEUS ... KIRCHER ... FUKUYAMA) >

Eratum humanum est... zeker...

(Wat vergissing is, was ooit een zekerheid. Zoals we nu moeten weten dat wat als zekerheid wordt ervaren binnen een nader te bepalen tijd een vergissing zal blijken.)

(Of iets nu waar is of niet, wij baseren ons dagelijks bestaan erop, tot een tegendeel evident is... de vergissing evident is geworden.)

(Ik zou kunnen weten hoe een mobiele telefoon werkt, maar ik weet het niet. Ik denk er niet over na en mocht de werking op verkeerde aannames stoelen, dan doet 'ie 't toch. Ongeveer zoals ik leef. Denk te leven.)

(Hier breekt alles op in eindeloze zijpaadjes. Aannames. Conclusies. Weerleggingen. Waarnemingen. Overtuigingen. Geloof. Vertrouwen. Onverschilligheid... ad infinitum...)

--- HOAX ---

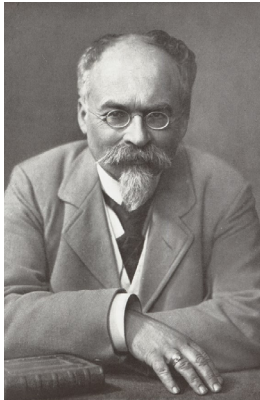
(drukker; herhalen tot het boek vol is)

Ik dwaal af.

"Occultisme en literatuur lijken sprekend op elkaar."

De ontkenning van het toeval. De omarming van het misverstand.

Te leven. Te spelen. Spelen te leven.

Ik houd niet van spelletjes. Spelen gaat me ook niet goed af...
doen alsof... Maar, ik dwaal af. Homo ludens en Vaihinger later.

WIJSHEID | DWAASHEID

(*alsof* 1911)

Nu.

Alles is spel. Eerst spel, dan Cultuur.

“Spel is een vrije handeling
die zich binnen een bepaalde
tijd en ruimte voltrekt en
volgens regels ordelijk verloopt”

Ik heb geen zin om het boek te lezen, ik zit niet op school... Maar
ik denk aan georganiseerde jacht (spel?) hiërarchieën (spel).
Regels dus. Orde in chaos. Dieren spelen, aanbidden geen
god (zover wij weten). Hebben wel gevoel voor hiërarchie en
rechtvaardigheid. Regels. Ordo ab Chao.

“Spel roept gemeenschapsbanden
in het leven welke zich vaak kenmerken
door GEHEIMEN of VERMOMMINGEN
(uniform, sporttenu, toga, soutane)”

PUERILISME

“Cultuur komt niet voort uit spel,
maar ontplooit zich IN en ALS spel.”

(think!)

Spel-erosie... Vernerstiging... Deskundologie

(“... het temperament van opgroeiende knapen en de wijsheid van de
jongensclub.” 1937 >)

de heilsame dwaasheid die voor wijsheid is; gewaande wijsheid louter dwaasheid

PHILIPPE DE CHÉRISEY

(bijvoorbeeld)

Acteur, bon-vivant, lid Collège de Patafysique? Lid OuLiPo? surrealist, satiricus, grappenmaker. Mede-initiator van de Prieuré de Sion. Samen met Pierre Plantard worden papieren vervalst, lokale fabels aan elkaar geknoopt tot Geheim Genootschap van 1000 jaar oud. BBC. Da Vinci Code.

we (we) willen het zo heel graag

“Het meest essentiële kenmerk van al het echte spel, hetzij cultus, vertoening, wedkamp, feest, is dat het op een gegeven ogenblik uit is. De toeschouwers gaan naar huis, de spelers doen hun maskers af, de voorstelling is afgelopen. En hier vertoont zich het euvel van dezen tijd: zijn spel is in veel gevallen nooit uit, is derhalve geen echt spel. Er heeft een vergaande contaminatie van spel en ernst plaatsgegrepen. De beide sferen raken vermengd. IN de gedragingen die als ernst willen gelden, steekt verscholen en verholen een spel-element. Het erkende spel daarentegen kan door zijn overmatig technische organisatie en doordat men het te ernstig opvat zijn onvervalscht spelkarakter niet meer handhaven. Het verliest de onmisbare qualiteiten van onttrokkenheid, onbevangenheid en blijheid.”

SPEL	---	CULTUUR	>>>	PUERILISME
(dier/mens)		(mens)		
CONCREET	---	ABSTRACT	>>>	RELIGIE
(dier)		(mens)		
<i>Hier - Nu</i>		<i>Verbeelding</i>		

- * Spelen is gratis (vrijheid) KIND
- * Spelen is niet het 'echte leven' (bestaat ernaast)
- * Spelen kent specifieke plaats en duur
- * Spelen schept (absolute) orde
- * Spelen is verbonden (zijn) zonder materieel belang

RAAKT VERWARD, SPEL --- LEVEN

DE WIL TE VERWARREN, TEGEN DE CHAOS

RECLAME, MARKETING, SPIN, COMMUNICATIE (RELIGIE)

Het Spel & De Attributen... (*improvisaties*)

MASKERS --- transformatie

SYMBOLEN --- vereniging

KOSTUUMS --- transformatie, orde

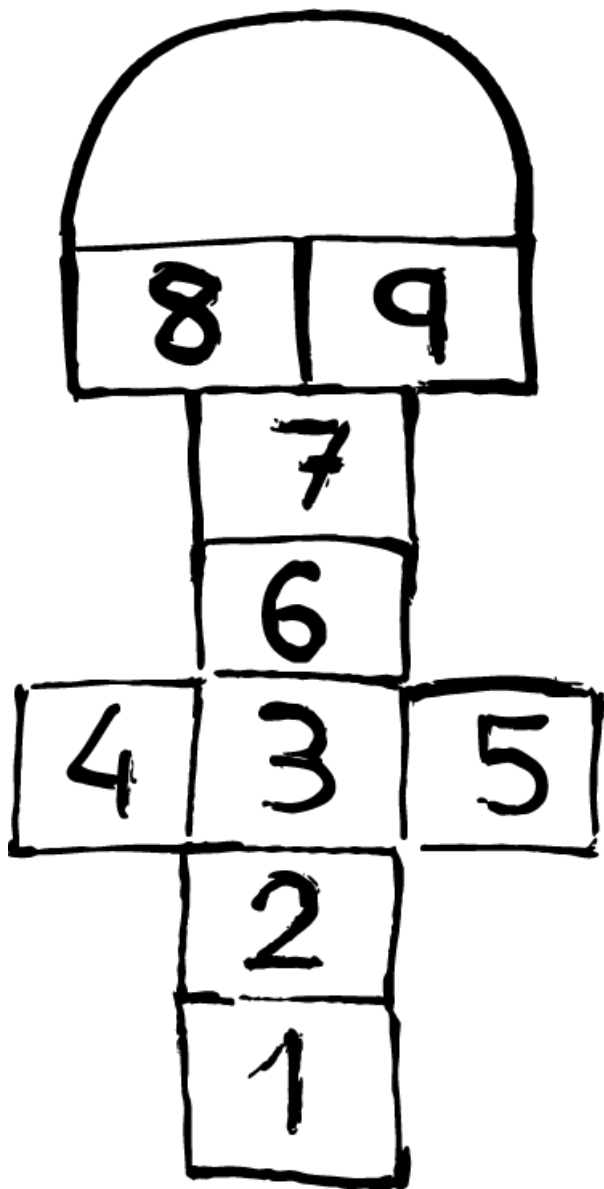
RITUELEN --- onthechting, dan vereniging

OBJECTEN --- onthechting, dan vereniging

DECORS --- onthechting

TAAL --- onthechting, vereniging, transformatie

(atmosfeer)

Terzijde: het mystieke zal niet de sfeer voor de rationalist of zogenaamde realist zijn. Maar, het niet-weten lijkt per definitie groter, immens veel groter dan het (zeker) weten. Er zijn grenzen aan kennis, er zijn engere grenzen aan individuele kennis. Los daarvan is er de onontkomelijke subjectiviteit van het (individueel) weten. Los (hoewel onmogelijk) van alle post-moderne ontmanteling. Het geweld dat toegepast wordt om het weten zeker te maken laat ik gelijk zijn aan de mate van energie die nodig is om van zand glas te maken, helder glas, wetende dat het heldere glas niets anders 'wil' dan zand worden en dat onoverkomelijk weer zal worden. Maar, te willen weten (wetenschap) heeft ons gebracht, verder gedreven dan het angstige bijgeloof dat de niet-wetende tot zoveel onzinnige zekerheden heeft gedwongen.

AFGESCHIEDEN ZIJN	>	VOLLEDIG ZIJN
DEEL		TOTAAL
EEN		ALLES
ONRUST		STILTE
VERSTROOIDHEID		CONCENTRATIE
DRUPPEL		OCEAAN
EINDIGHEID		ONEINDIG
IK		UNIVERSUM
VROEGER LATER		NU

Het is het bekende verhaal waar allerlei cursusjes vol mee zitten. Word de oceaan. En succes is dan een keuze. Nee. Het is zo ver weg als de keuze je totale zijn in dienst te stellen van een mogelijke mystieke ervaring. Van zeven jaar lang buigen voor elke passerende vreemdeling. Van 20 jaar niet spreken. Van het werkelijk afscheid nemen van jezelf en alles waarvan je dacht dat het je definieerde... Die mystiek interesseert me niet. Doe goed, wat u niet wil dat u geschied... Basta. Meer moet dat niet zijn.

NIET - HANDELEN --- NIET - WETEN

Goed. Genoeg daarover.

ALLES IN ALLES

HET MYSTERIEUZE BOEK VAN DE WERELD

oog in oog met het onmogelijke
het uitspreken van het vervuld zijn door het
ONZEGBARE

DUISTER STIL LEEG

de overstoorbare wil van het vacuüm
vol te worden, de zuigkracht van de lege kern

Het is alleen leeg zolang het niet bereikt is. Zodra er aanwezigheid is vult het zich met aanwezigheid. We zijn het steeds weer zelf. De leegte is onmogelijk omdat we haar vullen zodra we het hebben gevonden. Elk werkelijk -laten we zeggen 'zuiver'- leven is in ultimo noodzakelijk een spiegel. Onvermijdelijk. De leegte beschrijven, willen de leegte te beschrijven, afzien van aanwezig willen zijn in het centrum dat we ons zo alleen maar kunnen voorstellen zonder vast te stellen, dat is poëzie, met elke letter vol van onszelf alsof we de kern hebben bereikt. Doen alsof. Stil te zijn. Niet-handelen. Niet-weten.

Overbodig spel. Vrij. Zinloos. Kunst.

zelfverklaring

DOOD | WEDEROPSTANDING

mortificatio

éénwording (een wording)

Terzijde (en niet wellicht): het nog lang niet (kunnen) kennen van het ons omringende universum, dat -bij gebrek aan een beter woord- mysterie waarin wij bestaan en het eenvoudig maar moeilijk zomaar te accepteren feit dat we bestaan, dat moet (moet) gespiegeld worden in een fantastisch verhaal dat ons een duidelijk omkaderd, logische plaats toestaat in een verkaveld heelal. Dat op zich verklaart niets, ook niet als we onze dood proberen te aanvaarden door deze symbolisch te ondergaan. (Religie. Kunst. Entertainment.)

--- Het verklaart Niets ---

(...)

*

De msytiek (en groter, de religie) hoe we hopen dat het is, of zal zijn. De horror hoe we willen dat het moet zijn; de straf, de wanhoop, de machteloosheid. Alles voor de dood...

--- HORROR ---

(vacui)

“De Natuur lijkt de leegte te verafschuwen.” (Natuurkunde in de Oudheid) “Op een plekje onbedekte grond zullen al gauw planten verschijnen en een leeggezogen vat vult zich onmiddellijk weer met lucht.”

Torricelli 1644. Kwantummechanica; in een vacuüm ontstaan en vervallen deeltjes constant. Exit vacuüm...

DE onzekerheid des mensens niet te kunnen leven met twijfel en onzekerheid. De onbeantwoorde vraag. Voor elk ervan MOET een passend antwoord worden gevonden. Ontworpen.

Cartografie: onbekende gebieden worden opgevuld met beelden van wildemannen, monsters, fabeldieren.

Ornamenten (ORNAMENTEREN)

Niets kan niet bestaan

Joe Coleman Todd Schorr Mark Berger
Henry Darger Adolf Wölfli Willem van Genk

zijn antwoorden ouder dan vragen, natuurlijk

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

..... bij 'Primitieven'

DE GESLOTEN GESCHIEDENIS

--- de schepping, opnieuw en opnieuw ---

Waar was ik voor ik bestond (geboorte)

Waar zal ik zijn als ik niet meer besta (dood)

fysiek geboren

geestelijke geboren wanneer vruchtbaar

initiatierite

Kunstenaar te zijn, en geen wetenschapper, dominee of leraar. Vrij te zijn. Onverantwoordelijk? Moed. Moedig zijn, eerder dan verantwoordelijk lijkt me...

1. - binnen de gewijde ruimte
regressus ad uturum

2. - de rituele dood sterven
foetus

3. - wedergeboorte
ontwaken, wassing,
nieuwe naam

één worden met de gesloten geschiedenis van de
stam, van het universum

ONTOLOGIE wat is werkelijkheid?

EPISTEMOLOGIE wat kan ik weten?

zintuigelijk waarneembaar
d.m.v. verstand, begrippen

Kant

het ondenkbare denken

het onzichtbare zien

het onzegbare zeggen

het onbegrijpelijke onbegrijpelijk laten

het zo veel meer kunnen denken dan kunnen kennen

Poëzie

KUNST GEEFT NIET HET ZICHTBARE WEER

KUNST MAAKT ZICHTBAAR (klee)

... rijgen zich aaneen, dat kan ik moeilijk nog ontkennen. Er zijn van die dagen, die zijn er altijd, maar aan het einde wrijf je de haren uit je handen en je gaat verder. Een mens moet door. Maar de mentale kale plekken beginnen elkaars randen te vinden en de leegte eist zijn tol. Zo lang al houdt geen structuur in mijn verbeelding stand. Wat bedacht redelijkerwijs aansluiting vindt, verwaaid voor mijn gevoel. Niets blijft hangen, gedijt of maakt nog indruk... omdat alles, los van elkaar, geen grond vindt in mijn geest. De ziel verlaten, bedenk ik me op onbespiedde momenten vaker en vaker, de lege dagen aaneengeregen dus. Het is ook al te lang verkeerd om gegaan. De ontwerpen moesten gevoeld worden, terwijl het van kindsbeen af natuurlijk andersom was. En al dat denkgeweld (...) maakt de innerlijke feiten nooit ongedaan. Nooit. Antwoorden zijn natuurlijk ouder dan vragen. Dronken of met zoiets als een gebroken hart noteer je dan dat het voor het lege doek ook zo geldt, zonder de volgende ochtend nog een notie te hebben van wat je in godsnaam bedoeld moet hebben met die constatering. Zonder raakvlakken kan ik me ook niet meer herinneren wat een tijdje geleden nog zo noodzakelijk was dat vierentwintig uur als een beperking van mogelijkheden gold...

AUTO-REFERENTIALITEIT

DE ONTTOVERING IS EEN INDIVIDUEEL PROCES

HEROVERING IS DE KEUZE GEVOELIG TE ZIJN

In dezelfde mate waarin de wereld belangrijker is dan jij,

ben jij belangrijker dan de wereld (HM)

DISCONTINUÏTEIT EEUWIGE EENHEID
mens *universum*

Ik kan niet alles tot mij nemen
Ik kan natuurlijk niet alles weten
(en dan nog; wat deed die kennis mij, in mij?)
In de mij toegemeten tijd
stroomt alles dat tot mij komt
tot het mijne
alleen ik kan horen, zien, spreken
als kunstenaar
kan alleen ik zijn
zonder ooit nog iets te duiden
laten zijn wordt zijn

in het mysterie is alles nog alles

(kennis middel)

(taal middel)

(denken middel)

zolang niet alles dan noodzakelijk open

open zal het stoffelijk overschot zijn
nooit gesloten door overdracht
zichzelf in zichzelf

OP NAAR DE WAANZIN

(*waanzin = literaire horror,*
vanwege de kunst, ongetwijfeld)

De ziekte impliceert de arts en de mystiek van het medische. Een eventueel beter worden. Handelbaar, behandelbaar. Pillen. Ledematen. Oplossingen. Lingo. Ze zijn niet interessant. In dit geval zijn ze niet interessant. In geen geval zou poëzie zijn. Wensdenken. Voor nu is het (nog) geen ziekte.

De noodzaak van de Ander die de norm vertegenwoordigt. Natuurlijk. Niemand een eiland en deconstructie van de norm, nou, nee. Voor het achterhoofd, zoals de Diagnose...

--- INSULT ---

Eerlijkheidsmanoeuvres... gericht handelen zoals er van iemand verwacht wordt, zoals we mogen aannemen dat ons te doen staat. Geen verrassingen. Het is praktisch onmogelijk de wetten en afspraken scherp achter elkaar te stellen die een cultuur haar beoefenaars oplegd, opdat zij steeds naar verwachting kunnen acteren, handelen, verstandig nog niet eens... niet meer dan normaal.

Poeppen op een vergadertafel. *"Van een kunstenaar kun je dat verwachten."*

(De laatste spier van de adel is krankzinnigheid...)

Werkelijke angst laat natuurlijk geen kunst toe, zoals waanzin geen kunst toe laat.

Kunst kan niet anders dan de bedachte vertaling zijn, van alles natuurlijk.

De waanzinnige is altijd leidend. Het is zijn wereld waar al het andere invasief is. Autonomer wordt het niet, behalve onder brute macht of de hand op oneindige bronnen. Eenzaamheid lijkt kleiner, minder belangrijk.

De zin creëert zichzelf. De poëzie, in oorlog elke dag, overal, altijd. De waarheid laat zich zien. Niet raden.

Ziek zijn. Het is een andere staat, een andere sfeer, een andere wereld, een andere werkelijkheid (gestoord, maar kanker ook) De gestoordheid romantiseren is min of meer misdadig. Zoals het toe-eigenen van 'primitieven', het bekeren of voor gek verklaren (vice versa)

Maar stamelen is communiceren
Schilderen is communiceren (poep aan de muur)
Liegen is communiceren

De gek is de gek
De heilige is de heilige
De postbode de postbode
Wij zijn wij, alles tegelijk op in elkaar overlopende tijdseenheden, wandelend van het grote niets af...

Ik ben ik, altijd tot niet meer
Alles in het grote niets, tot...

HET GROTE NIETS

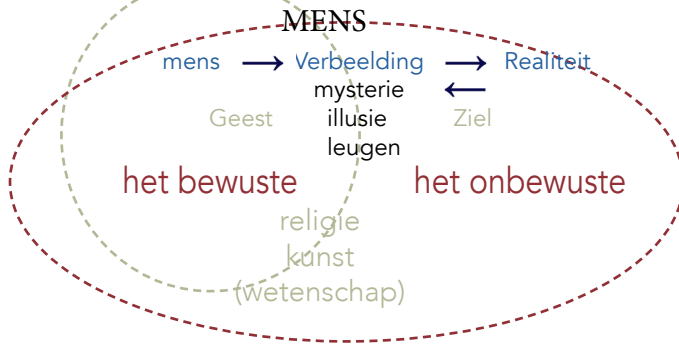
MYSTERIEUS INTERMEZZO (Ambiguiteit)

Dat wat geen ambiguiteit is...

Het toelaten van het niet-weten, het openstaan voor de zee aan onbewustheid (wolk van het niet-weten) waar het bewuste in drijft...

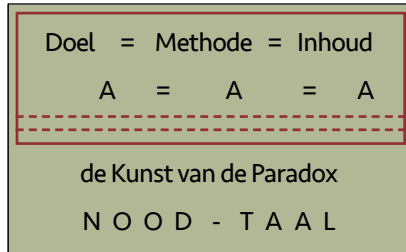
(Ambivalentie is tartend (die woorden allemaal!) en heeft versimpeling nodig om verstaanbaar te worden gemaakt, omgebracht te worden, verkruid tot standpunt. Wat dat voor mij betekent -dat besef- is mistig en te porreus om voor of tegen te strijden. In mij meanderen alle ideeën vanuit alle richtingen alle kanten op. Ik ben tegen misdadigen vereenvoudiging. Joh. Tegen religieus idealisme. Menneke. Tegen monetair cynisme. Tuurlijk. Maar dapper ben ik niet. Als iets dagelijks op -altijd- agressieve wijze een greep naar de macht doet, verzet ik mij dan? Ook zonder een (eigen) morele leefregel?)

(Kant?)

(“De hoogste vorm van omgaan met god
is niet voor nieuwsgierige intellectuelen weggelegd.”)

*De gaten die het onbewuste al dan niet in
het bewuste slaat, wrikt, vreet ---
Of het geweld dat het bewuste moet aan-
wenden om het onbewuste te ontwapenen,
te ridiculiseren, te ontschamen, te incorpo-
reren ---*

Postmodernisme | Post-truth

*Alle ideeën bestaan en evolueren uit bruikbare elementen,
altijd als creatieve samenstelling. Die ideeën ontstaan binnen
een al dan niet eenduidige sfeer; filosofie, politiek, artistiek et
cetera. Een idee wordt geweld aangedaan wanneer het zonder
meer van de sfeer naar de andere wordt gedacht. Het kan,
maar geweldig is het. Een idee begrijpen is bewust zijn van
de elementen waaruit ze ontstaan is en hoe ze samen bestaan
in -allereerst- de eigen sfeer.*

Alles is permeabel.

P E R M E A B E L

D E D M E A R E I

There are lots of things I don't understand — say, the latest debates over whether neutrinos have mass or the way that Fermat's last theorem was (apparently) proven recently. But from 50 years in this game, I have learned two things: (1) I can ask friends who work in these areas to explain it to me at a level that I can understand, and they can do so, without particular difficulty; (2) if I'm interested, I can proceed to learn more so that I will come to understand it.

On cherche ce qu'on ignore

Now Derrida, Lacan, Lyotard, Kristeva, etc. --- even Foucault, whom I knew and liked, and who was somewhat different from the rest --- write things that I also don't understand, but (1) and (2) don't hold: no one who says they do understand can explain it to me and I haven't a clue as to how to proceed to overcome my failures. That leaves one of two possibilities: (a) some new advance in intellectual life has been made, perhaps some sudden genetic mutation, which has created a form of "theory" that is beyond quantum theory, topology, etc., in depth and profundity; or (b) ... I won't spell it out. **Noam Chomsky**

Violen. Zo veel liever violen dan dat drone-gehannes dat tegenwoordig onder iedere misdaad-scene de voorkeur schijnt te krijgen. Serieuze muziek. Met strijkers en een enkel solo-instrument, dat ene dat zich afzet, opstaat tegen al het andere in. Zo wordt deze dag de vorige als je voor middernacht in slaap valt. Laten we aannemen dat ik dat gisteravond deed. Dan werd het ergens in een droom vandaag. Ik weet niet waar of wanneer, maar ik denk gelezen te hebben dat een mens vaker dan eenmaal per nacht droomt en dat het surreële karakter van dé droom bestaat uit het knip-en-plakwerk dat het bewuste van diverse fragmenten uit diverse dromen als een geheel voorstelt bij het ontwaken. Hoewel

Hoewel het decor min of meer consistent lijkt, weet ik zeker dat ik me twee dromen herinner. Twijfel noch de vaststelling dat alles toch een droom moet zijn geweest is nooit eerder dan nu bij me opgekomen. In de buurt van een benzinstation bevind ik me in het gezelschap van mensen die ik ken -ik voel, ik weet dat ik ze ken, al kan ik niet zeggen wie het zijn- en mensen die ik niet ken. Het is avond en de sfeer is goed, ondanks het op papier toch wat desolate decor. Er wordt geanimeerd gesproken, gelachen, gezongen zelfs en we gebruiken dat wat in het winkeltje bij de pomp te koop is. Ik realiseer me dat het benzinstation in het Westelijk havengebied ligt, een besef dat niet maakt dat de mensen zich opeens identificeren.

identificeren. Dan lijkt het tankstation verder weg, maar nog in zicht als het ware. Ik ben nog niet alleen maar met een iets kleiner clubje, even geanimeerd maar enkelen zijn zonder spoor en zonder gevolgen verdwenen. Dan wordt er een rugzak van een kind door andere kinderen over een hek gegooid, zodat het kind er niet meer bij kan. Er is verdriet nu en consternatie, protesten van mijn clubje richting de kinderen. Een van hen, een opmerkelijk klein maar alleszins volwassen kind, loopt doelbewust voor mijn voeten. Als ik hem probeer te bewegen opzij te gaan word ik door een van de andere kinderen bedreigd met een klein mes. Ik overmeester hem, leg het kind op de grond en houd het mes vlak voor zijn linkeroog. De omgeving is verdwenen nu, in zoverre dat er geen andere bebouwing dan de straat achter zijn hoofd achterblijft en al het andere zwijgt. Ik vertel het kind dat het altijd anderen zal blijven lastigvallen. Dat zijn vervelende arrogantie altijd zal blijven groeien bij elke afwijzing die hij zal gaan ervaren. Dat hij crimineel zal worden omdat hem geen andere weg zal resten, en dat hij zich te goed zal doen aan verdovende middelen om de immense innerlijke leegte tegen te gaan. Dat hij jong nieuwe kinderen zal maken die hij ze niet zal kunnen zien opgroeien vanwege zijn onvermijdelijke detentie, alwaar hij nog woedender uit zal komen. Het is te hopen dat hij de veertig zal halen, opdat hij iets van spijt zal gaan kunnen ervaren, om jongeren die zijn zoals hij was een perspectief te bieden. Ik vraag me hardop af of het allemaal de moeite waard zal zijn en duw het mes tot het heft in het hoofd van het kind en schrik wakker.

Het graf en de hemel
zijn even 'waar'
in de levende geest.

(het Niets tegenover
'het volgen van de sporen
van het leven tot in de dood'
-Jung-)

ILLUSIE

symbolen

VERBEEELDING

de perceptie van de realiteit

VERGISSING

de wil, de hoop, de overtuiging

leugens

het symbool kan het
mythische bewust maken

het symbool

DE MYTHE

het symbool heeft geen betekenis,
het symbool heeft zin
(meaning <> sence)

het legt niets uit,
het bewijst niets,
maar wijst

Er is geen wereld 'achter' de waarneembare
wereld, er is alleen onze rationaliteit die
'voor' de werkelijkheid hangt.

Zicht op de waarneembare wereld ontstaat
door het op- en oentrekken van dat
'rationaliteitsgordijn'.

Zijn is alles tegelijk, overlopend difuus, processen in alle richtingen, jam in mohair, ononderscheiden. De greep ontstaat op gisteren en de ordening scheidt de verwachting. Het noodlot kan nu en zweeft boven de verborgen volgende dag. Tasten. Hopen. Vrezen. Vol onkenbare zekerheden op weg, het vormloze herkenbaar gedacht. **Feitelijk is het hele bestaan een woud vol symbolen en magisch denken de norm. Ook als god allang ten grave is gedragen.**

Hoe verhoudt het mysterie zich tot het dagelijkse?

“Het brein is voortdurend bezig aan de hand van zintuiglijke indrukken zo goed mogelijk te anticiperen op de wereld”

het OBJECT conformeert zich aan het SUBJECT

“wie niet voortdurend naar zichzelf op zoek is, wie zichzelf andere doelen stelt dan zijn eigen grenzen te bereiken, is geen dichter”

Animisme

(Latijn anima = ‘geest’, ‘ziel’) is het filosofisch, religieus of spiritueel concept waarbij zielen of geesten niet alleen bestaan in mensen en dieren, maar ook in planten, stenen of natuurlijke fenomenen zoals donder en geografische zoals bergen en rivieren. Animisme wijst verder ook bezieling toe aan abstracte concepten zoals woorden, eigennamen of metaforen uit de mythologie.

Op het midden van je leven, verdwaald of niet... al dat enthousiasme. En al die gedachten die vanuit de vroegste vroegte tot je door kunnen dringen, waarschuwend stemmen -maak je niet te druk, maar let op- stemmen van zij die vlak voor het einde een balans op maakte en daar een of twee conclusies aan dachten of hoopten te kunnen verbinden. Maak je niet druk. Let op. Aandacht, niets dan aandacht, al was het voor het constante falen. Meededogen en aandacht. Of meer meededogen uit aandacht. Maar doof. Onoplettend. En dat kun je dan wel verdwaald noemen, maar da's natuurlijk zelfoverschatting. Enthousiaste grootspraak.

De mens vraagt waarom hij leeft alsof hij recht heeft op een uitleg.

Maar de mens is te klein een onderdeel van een Totaal...

Waarom bestaat de baksteen in een fusiereactor?

ONVERKLAARBAARHEID
ERVAREN VOOR VERKLAREN

BEVATTEN
ANALYSEREN

deeltjes van het onkenbare
stukje bij beetje verklaard ---

CITAAT

“Mythe is DUS al wat zich op een
bepaald moment aandient als
voortalg, irrationeel, onbepaald
en vraagt om verwoording, ver-
heldering, bepaling.”

(“De mythos heeft in wezen behoefte aan de logos,
streeft in de mensinstinctief naar bewustzijn.”)

DENK!

NOOIT - IETS - VOOR - DE - EERSTE - KEER - ZIEN
das ding an sig

Alles is er al (vanuit...? Het onbewust kinderlijke?
Het collectieve? En, en, en...) en zo wordt de
wereld (vaag) herinnert, er wordt herkend
maar niet direct begrepen.

Vanuit het mysterie ontstaat de mythe, de
mythe toont het individu een manier om met
het mysterie om te gaan.

denk ik

Pavese stelt: Niets is weerzinwekkender dan de kunstenaar of de politicus die in koelen bloede speelt met zijn mysterieuze irrationaliteit. (Blut und Boden)

Men moet zich losmaken van ALLES om ALLES te benaderen. Het profane en het heilige zijn te onderscheiden, maar niet te scheiden.

VAN ALLES --- > TOT ALLES

(ALLES is het woord van de gek)

Terzijde; hoe verhoudt het mysterie zich tot Oorzaak <> Gevolg? Het mysterie is, en de gevolgen die dat zijn mogelijk heeft hebben geen invloed op het mysterie. Het is de Onbewogen Bewe-ger. (Dat zal de reden zijn dat het mysterie een te ambiëren status heeft, daar het losgeweekt van de gevolgen onverantwoordelijk kan blijven. Ideaal voor politici, medialui en kunstenaars. O, en de Katholieke kerk natuurlijk)

(Het mysterie ben ik natuurlijk. Onkenbaar, omcirkelend benaderbaar, maar onbereikbaar (Het Kasteel)--- In het hart van ieders bestaan, als een zwart gat in elk melkwegstelsel, ligt het mysterie van het zelf ('de kern is leeg'). Dat te ondezoeken is een religieuze daad, mits men dat doet vanuit een besef van het Absolute.

Paradoxalerwijs (steeds weer): vanuit het duister proberen een weg te denken; wat behelst het mysterie? De openingen, dagenraad, langzaam optrekkende nevels van eerste noties, verbindingen, lijnen ontward... om dan, op het moment dat 't allemaal tot een punt opgeklaard schijnt te worden, verduistert alles tot het volledige, ondoorzichtig, tot dat waar het begon. Het mysterie ben je zelf, even duister als ALLES)

VOORSPELLINGSMACHINE

VERANDERING IS ONVERENIGBAAR MET VOLMAAKTHEID

Als er -in een context van ontwikkeling van de perceptie- sprake is van het mysterie, kan het hoogstens een geheim zijn.

Met andere woorden; het mysterie staat los van verandering. Het mysterie is volkomen, of niet.

Het, iets, begint met een steen in de vijver. Ergens op de bodem ligt de bron, maar wij vinden plaats voor onszelf in de steeds verder verwijderde, steeds meer vervagende rimpels aan het oppervlak. Meedoen, onderdeel zijn is belangrijk. Maar omdat we te licht zijn, kennen we geen notie van diepte. Gewicht ontstaat in het besef van en de verantwoordelijkheid voor het eigenste eigene, dat wat jou hier een durende plaats geeft. Moed creëert gewicht ---

De kindertijd als basis voor het onbewuste? Ook dat lijkt een wat romantische notie. Het collectieve voelt plausibel (je weet niets). Maar ja, het kind is instinctief, vol spanning voor het magisch mogelijke, voelend natuurlijk zoveel meer dan wetend. Dat, wat in tijd hand over hand het stuur bepaald, dan de richting en dan de middelen tot de overhand. Veiliger, stilliger, sterieler, schralen...

KRUIPEN UIT EEN PUT IN DE DUINEN

Duisternis zonder kader, zonder ruimte. soortgelijke ontstaansvoorwaardelijke
Geen tijd, dus geen beweging. Geen reeks aan-leggen: geslacht, ouders,
getuigen. Niets. Pas aan het eind wordt geboorteplaats, gezin, waarvan elk
duidelijk wat het eerste moet zijn om tot onderdeel op zich weer staat voor een
zijn te komen. Pas toen het was, scheidt reeks te min of meer te determineren
het. Pas nu -na dit alles- moet het zachte elementen. De relatie tussen de
ademen beginnen, daarna hoorbaar elementen onderling en de kruisgewijze
worden. Vanuit het middenrif breidt mogelijkheden maken de variaties al
het zich langzaam uit tot een punt, lijn, snel onbepert en die specifieke mens
vlak tot een bal die de randen van het onkenbaar. Die specifieke mens is
uitdijen najaagt. In het hier en nu wordt misschien in wezen onvrijwillig geneigd
men -hoe overweldigd en overweldigend tot allerlei systemen ter verlichting van
ook, en afhankelijk van de maat van de het frêle bouwwerk dat hem vormt,
maas- omringd door een eindig aantal een bouwwerk bovendien dat constant
fenomenen. Deze fenomenen zijn onder invloed staat van externe fysische
met elkaar een tijdelijk resultaat van en interne psychische processen,
een voortgaand proces van selectie en eigen aan hem, ouder dan hem. In
raffinage. Een sfeer vol elementen en vertrouwen spaar ik mijn over-wegingen
relaties, variaties van een naar het verleden en verklaringen. En nadat ik zo mijn
toe steeds kleiner wordende familie van lijsten had opgesteld bedacht ik dat
oervormen, eindigend in dat ene moment, ik mijn dromen zou moeten noteren,
dat ene moment na niets (een niets voor op zoek naar onvervreemdbaar eigen
alles in meervoud wellicht). Dan tijd en ideeën, los van tweedehands verhalen.
materie, leven, mens, tijd materie leven Maar al na enkele notities verlies ik mijn
mens waaruit de specifieke mens. Ik. belangstelling. Er was niets persoonlijks
Denkend aan dat laatste -die specifieke aan de droombeelden. Zelfs mijn herin-
mens- kan men zonder veel problemen neringen moet ik delen.

“Als twee dingen bij associatie in ons hoofd aan elkaar verbonden
worden, dan vermoeden we een fysiek, causaal verband.”

Controle. Orde.

MAGIKSCH
DENKEN

je kunt al het magisch denken tenietdoen,
maar dan zul je ook onder ogen moeten zien dat je bijna niets weet
(wat weet je wel? zeker?)

dat ik -ook los van mij- niets anders kan zijn
dat mijn lichaam sterft zonder vocht
en -later- zonder voeding
dat iets zichtbaar is of niet
omdat het licht ontbreekt
omdat het buiten de sfeer van de
sensaties rondom mij ligt
hoorbaar, tastbaar, te proeven, zolang mijn
lichaam daartoe de mogelijkheden biedt
dat niets beweegt bij $-273,15^{\circ}\text{C}$
waarbij C moet worden aangenomen zoals
elk ander woord in deze zin...

----- ? -----

De welwillende magie...

A) de wet van contact/doorgifte, zoals de piano van John Lennon
of de toiletbril van een zieke...

B) de wet van overeenkomst, zoals voodoo-dolls of walnoten
eten om slimmer te worden of koppige Rammen...

welwillendheid | *paniek*

Water over een akker sproeien... "De mens lijkt bij bijna alles wat hij
onderneemt te verwachten dat oorzaken gelijksoortige gevolgen hebben,
ook wanneer oorzaak en gevolg alleen in abstracte zin op elkaar lijken"...

Dat iets niet echt kan zijn (echt niet kan zijn), maakt het niet minder waar. Omdat je er in gelooft. Maar dan houdt alles op, in ieder geval dit... Metafoorthherapie. Inwijding. Het tellen van voetstappen. Zoeken naar het nummer 77 in nummerborden. Het aanraken van de boeken van Carol Drinkwater. Het kussen van iets dierbaars voor je het weggooit, als dankbetuiging. Angst na het zien van een griezelige film. Geen *on-topic*

*... niemand zal ooit ook maar het geringste overhouden van iets
wat men alleen kan gewaarworden zolang men er onbekend mee is. (MB)*

realistische artikelen lezen over ziekten of kwalen als mensen om je heen daar een wellicht last van kunnen gaan hebben, als om het niet uit te lokken. Het getal 111. (Je zou er poëzie van moeten maken als het dat al niet was.) Toch weer meedoen aan de loterij...

Het Kind in het Heel-Al

(het begin van alles)

Als alles nog bezield is, primitief noodzakelijk, de droom naast de dag, kennen en on-kennen, zo gewoon als maar kan.

Maar alles corresponderend even zwaar, het metaforen-woud dat niets duidelijk maakt (zo gewoon als maar kan), levender dan ooit. Symbolen, mythen, sprokkjes. Wat de taal vermag en allengs zal verliezen. Niets nog als-of.

HET BEGRIJPelijke BEGRIJPEN IS SERENITEIT

HET ONBEGRIJPelijke BEGRIJPEN IS MACHT

HET BEGRIJPelijke NIET BEGRIJPEN IS AFSCHUW

HET ONBEGRIJPelijke NIET BEGRIJPEN IS VERLICHTING

[MC]

MYTHOS STREEFT NAAR LOGOS

KIND	VOLWASSEN
irrationeel	rationeel
gevoel	verstand
vermoeden	kennis
stom	woord
absoluut	afgeleide
verbeelding	vaststelling
mysterie	vertaling

Pavese wil leren het sacrale en profane te onderscheiden, zonder ze te scheiden. Het irrationele, het immense reservoir van de geest, zoals de mythe het reservoir van de mensheid is.

Het kind leeft, beleefd de wereld in eerste instantie. Dan leert het emperisch, er worden woorden voor de beleving geschoven, er wordt begrepen. Maar die eerste, abstracte periode, waarin alles als onbekend, vreemd, beangstigend, overweldigend, fascinerend, betoverend op het individu (het kind) overkomt, binnenkomt, vormt voor altijd het fundament waarop wij bestaan (*)

Het symbool is de concretisering van de mythe. Via het concrete symbool krijgen wij toegang tot de onmetelijke mythe. Een bewustwording van een onbewuste aanwezigheid.

(*) Is er een pad terug? Of, is het geen gebied maar een immer aanwezige sfeer waarvoor de gevoeligheid steeds verder afneemt?

Ik bevond mij in het voorgeborchte waarin je nog in de wereld leeft, doch verstoken van het mechanisme om de werkelijkheid te bekrachtigen, alsof je over een eenvormige ijslaag lipe zonder de stem te horen die je voortdurend influistert: ja, loop maar verder, het ijs is stevig, alles is ok, het houdt, er kan je niets monsertlijks of onlogisch overkomen. Hoe zouden we kunnen geloven in de fictie van de werkelijkheid zonder deze instantie, zonder de commissie die goedkeurt en stempelt, die getuigenis aflegt van en verantwoordelijkheid neemt voor de textuur van iedere muur en ieder tafelkleed, voor iedere buiging en iedere trilling van de stem, voor de vestibulaire sensaties, voor vrieskou en hitte, voor liefde en haat? In de dromen staat de commissie voor de bekrachtiging van de werkelijkheid op van haar doorgezakte stoelen, vertrekt om te gaan lunchen en een sigaretje te roken, en laat ons verbijsterd en vol ongeloof achter op een ijslaag zonder weerstandsattest, waar we ten prooi zijn an de emotie en euforie en afschuw en betovering van een wereld zonder geestelijke bureaucratie van de werkelijkheid. (MC)

IRRATIONALITEIT

het woord alleen al

dat waarin de verstandelijke helderheid bestaat

dat waarmee niets bedoeld kan worden

dat waartoe alleen nog de verbeelding rest

dat waaraan het mysterie voorbij gaat

dat wat geen diepte kent en geen licht
(het verstand verlicht alleen zichzelf,
naar binnen toe)

dat wat ~~zich~~ tussen zintuigelijkheid en
verstand in ligt

het mysterie ligt buiten ons
(sinds we rationeel zijn geworden...
denken te zijn geworden)

De ziel bevindt zich daar waar het bewuste zich bewust wordt
van het onbewuste, het onbewuste zich bewust wordt van
zichzelf. (Jung)

De ziel eigent zich het oeroude van het onbewuste toe en
brengt via de verbeelding het bewuste n beroering.

HALLUCINATIE

ILLUSIE

SYMBOOL

Ben ik op het oneindige betrokken, of niet?

(infinity is just like anywhere else!)

“Alles verschilt altijd van dat wat men verwacht of wat men zich ervan voorstelt. Elk ongeluk zou te vermijden zijn als men in staat was het zich in zijn mogelijke totaliteit voor te stellen.”

Niet in staat te zijn (nooit meer) mythisch de mythe te raken, of in je schrijven mystiek te zijn, omdat er geen connectie meer is met de oergrond, de bron.

De totaal losgeslagen, zwevende, verloren mens, de volledige eenzaamheid waarvan hij zich maar zeer langzaam, maar zeer zeker bewust wordt.

De mythe van de autonomie.

(Alleen nog kunnen luisteren en spreken in de wereld van de literatuur, het universum van de bibliotheek... Borges)

Er is geen weg terug want er is niets om naar terug te gaan. De melancholie van de imigrant kent nog een vaderland dat achter hem ligt (in tijd) maar dat (al was het mythisch) nog bestaat.

'Hij' is losgekomen van alles wat achter hem is verdwenen (vader was niet gek... vader bestaat niet)

“Alles verschilt altijd van dat wat men verwacht of wat men zich ervan voorstelt. Elk ongeluk zou te vermijden zijn als men in staat was het zich in zijn mogelijke totaliteit voor te stellen.”

ONBEGRIJPELIJK | ONUITSPREKELIJK

DE NUMINEUZE ERVARING

De Oerervaring spreekt tot de verbeelding (Verbeelding)
(onmogelijk uit te spreken) en uit zich in symbolen en rituelen

Het Absolute - God - Het Al - Grond van al het Zijnde

Symbolen en rituelen vormen de mythologie, archetypen,
(beeld-) verhalen...

DOGMA'S ('verharde symbolen')

Volgt het besef dat het zelfgeschapen is...

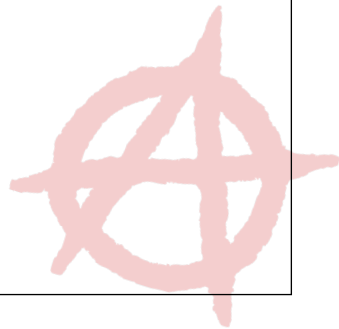
Volgt bevrijding ---> 'God is dood!

Volgt Nietzsche's Dwaas; 'Ik ben te vroeg, mijn tijd is nog
niet gekomen. Deze kolossale gebeurtenis is nog maar
net begonnen, ze is nog niet tot de oren van de mensen
doorgedrongen!'

POSTMODERN

VERSPLINTERD | STUURLOOS

'zo Boven zo Beneden' wordt
geen boven & geen beneden

zoeken naar toegang tot het numineuze
bewuste verbinding met het onbewuste

H O M E O S T A S I E

het herstellen van evenwicht

het samenbrengen van tegenstellingen

---- **mysterium coniunctionis** ----
(complexio oppositorum)

ONBEWUSTE | BEWUSTE

“Want alleen het paradoxale kan de volheid van het leven
bij benadering omvatten’

BIJ BENADERING

Open te staan (open te zijn) voor het tegenstrijdige, los van het geweld van een eenduidig wereldbeeld waarin alles moet overeenstemmen. Het heel-al kan alleen paradoxaal zijn daar ze alles omvat. De moderne mens neigt in alles conventies naar cherry picking, verzamelt dat wat past, rijmt en hamert dat tot een kloppend (juist) wereldbeeld...

A M B I G U Ï T E I T

HORROR

DIESEITS
zelfbewust
rationeel
in de wereld

VER-
BEEL-
DING

JENSEITS
onbewust
mythologisch
overal

lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt

the Uncanny Valley

Masahiro Mori

Dat wat dichtbij het menselijke, maar niet menselijk is...

Off - affiniteit, en het verval daarvan
- beweging, van mechanisch tot ziek

het niet-weten (angst)

... en onbewust inwisselbaar:

vrees voor wat gevaarlijk is

vrees voor wat afwijkt

vrees voor wat ziek is

vrees voor wat dood is

a m b i v a l e n t i e

onzekerheid

COGNITIEVE DISONANTIE

“Een verdwaald kind loopt altijd met de wind mee.”

